

A KRISZTUSBAN MEGSZENTELT ÉLET

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.01.29.

Hiszem, hogy felkészült a szívetek az Ige befogadására. Ma folytatjuk a Római levél tanulmányozását. Ez egy nagyon-nagyon fontos levél. Mondhatom nyugodtan, hogy megváltoztatta a világot, hiszen ki ne hallott volna Luther Mártonról, aki 1517. október 17-én indította el a reformációt, ami megváltoztatta az egész világot. Ő a Római levélből kapott kijelentést arról, hogy Isten nem cselekedetekből, hanem hit által igazítja meg az embert, és ez a kijelentés változást hozott az egész világon. Nyugodtan elmondhatjuk, más lett a világ, onnantól kezdve nem lett ugyanaz. Úgy hiszem, ha megértjük ennek a levélnek a tartalmát, ha kijelentést veszünk belőle, az gyökerestől felforgatja és megváltoztatja a hívő életünket. Ha üdvbizonyosságot akarunk szerezni, akkor mindenképpen szükségünk van arra, hogy ezt a levelet tanulmányozzuk. Tudjuk, hogy a Bibliában négy evangélium van, amelyik Jézus Krisztus életéről, szolgálatáról, haláláról, és a feltámadásáról szól. A Római levelet szokták mondani az ötödik evangéliumnak is, hiszen, ha csak az a négy evangélium lenne leírva, akkor nem kapnánk olyan üdvbizonyosságot a megigazulásról, a megigazulásról, mint ami a Római levélben van megírva. Én tudom, hogy ez nem könnyű táplálék, és talán sokan nem annyira szeretik, de azt mondom, ha valaki elkezd tanulmányozni és elkezd megérteni, akkor hatalmasat tud előre lépni a szellemi szinten. Egyébként is kapcsolódik az evangéliumokhoz, mert az evangélium a passió nélkül, a feltámadás nélkül nem Evangélium, és Pálnak ez a legdöntőbb, legfőbb üzenete. A 4,25. igeverset olvassuk:

Róma 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Ez a jó hír, ez az örömhír. És nyilván, hogy az Evangélium és a megigazulás az sokkal többet jelent, mint csak az, hogy hit által megigazulni. Új teremtetek vagyunk Krisztusban, új teremtettsé váltunk, és ez Isten Szellemének ereje által történt. Új teremtettsékké váltunk, és a Szent Szellem megújító ereje munkálkodik a testünkben. Nagyon sokan, amikor a Római levelet olvasták, egy-két ígehelyet, egy-két igeverset kiszedtek belőle, és elkezdtek önálló életre kelteni, meg elkezdtek teológiát építeni rá. A levelet egészben kell vizsgálni. Ha kapsz egy levelet, abból nemcsak egy sort nézel meg. Az egész levelet kell értelmezni, soha nem szabad kiszedni a szövegekörnyezetből az Igét, és annak olyan értelmet adni, ami a szövegekörnyezetétől eltér.

Miről lesz szó? Amiről eddig szó volt az előző két üzenetben, az a Róma 1-3-tól, amikor Pál megszólítja a pogányokat, megszólítja a zsidókat, és az egésznek a lényege az, hogy mindannyian híján vagyunk az Isten dicsőségének. Minden ember. Mindegy, hogy zsidó, hogy görög, hogy pogány, Isten dicsősége nélkül mindenki szűkölködik. Mit jelent az, hogy Isten dicsősége? Hol van Isten dicsősége? Ott, ahol Isten jelen van. Márpedig Isten jelenlétébe senki nem léphet be, csak az Úr Jézus Krisztus által. Tudjuk, hogy Ádám bűne miatt az ember elszakadt Istentől, és egyedül hit általi üdvösség által kerülhetünk kapcsolatba Istennel. Az 5. részben az 5. vers egy nagyon jól ismert ígerész, a RÚF fordítást, a Revideált Új Fordítás szerint fogom olvasni:

Róma 5,5. RÚF fordítás

5. A reménység pedig nem szégyenít meg, mert a szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szent Szellem által.

Ez valójában az újjászületést írja le. A szívünkbe, görögben a kardio van írva. A kardio, amikor azt írja, hogy fizikai szív, nem a fizikai szívünket érti alatta, hanem a belső láthatatlan részünket, a lelkünket és a szellemünket ilyenkor együtt említi. Azt jelenti, hogy az egész bensőnkbe kiáradt Isten szeretete. A szellemünk a Szent Szellem által újjászületett, és ez az újjászületett szellemünk hatással van a lelkünkre. Azaz az értelmünkre, az érzelmeinkre, és az akaratunkra is. Tehát innentől kezdve a Szent Szellem által leszünk képesek járnunk ebben az új életben, hogy a Krisztus képére és a hasonlatosságára elváltozunk, és ezt úgy mondják, hogy megszentelődés. A szellemünket Isten már szentté tette. Az Ő szemében mi szentek vagyunk. De el kell változnunk az elménkben, oda kell

szánni a testünket, és ahol a változást nekünk kell a Szent Szellem ereje által véghez vinni, az pontosan ez a részünk. Ezt hívják a megszentelődési folyamatnak, egyre inkább elváltozunk a Krisztus képére és hasonlatosságára, ahogy növekedünk Őbenne. Ahogy megújítjuk az elménket, és ahogy képesek leszünk a hústestünk kívánságait alárendelni az újjászületett szellemünknek.

Tehát a megigazulás az nemcsak annyit jelent, hogy igazak vagyunk, megigazultunk, ahogy megigazult Ábrahám, mert mindenki, aki újjászületett, igazzá vált Isten előtt. De majd fogjuk látni, attól még bárki lehet csecsemő, az örökségéből még nem biztos, hogy bármit birtokba tud venni. Ehhez szükség van egy növekedési folyamatra, és ezt a Római levél nagyon jól hozza, majd megnézzük.

Tehát a mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: *A Krisztusban megszentelt élet*. Azt is adhattam volna, hogy: *A Krisztusban megigazult élet*. A Krisztusban megszentelt élet, mert Ő szentelt meg minket, az Ő keresztyének a munkájával. Tehát eddig erről volt szó, hogy hit által megigazultunk, és ahogy az 5. rész első igeverse azt mondja:

Róma 5,1.

1. Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Az egész Római levél arról szól, hogy hit által igazulunk meg. Nem a cselekedetektől válunk igazzá Isten előtt. Nem tudjuk kiérdemelni az üdvösségünket. Azt nem lehet kiérdemelni, hogy az Istennel való közösségbe kerüljön az ember. Mindegy, mit tesz egy disznó, egy disznó az továbbra is csak disznó marad. Tehát újjá kell születni, új teremtéssé kell válni Krisztusban, és ez hit által történik meg. Nagyon fontos! De itt nincs vége, mert innentől kezdve válik alkalmassá az ember arra, hogy Isten Szelleme őt formálja, hogy növekedjen Őbenne. Ma arról lesz szó, hogy mi a megszentelésünk alapja.

A mai napon a 6. résztől a 8. rész végéig szeretnék eljutni, hiszem, hogy ez az Úr kegyelméből sikerülni fog. Milyen legyen a viszonyunk ehhez a megigazult élethez? Mert mindig beszélnek a Római levél kapcsán a megigazulásról, de hogy az ember viszonya, a hívő viszonya milyen legyen, a megigazultsághoz? Mit tartsunk magunkról? Beszél az engedelmességről, beszél a szolgálatról. A következő, ami fontos, hogy ebből adódnak feszültségek, mert az ember szelleme újjászületett, de az elméje még nincs megújítva, a hústest kívánsága még nincs legyőzve. A 7. részben azt fogja taglalni Pál apostol, hogy milyen kihívásaink vannak, milyen feszültségek támadnak a megigazult szellemünk és a meg nem újított elme és a test kívánságai között. Azt is meg fogjuk nézni, hogy mi a viszonya a hívőnek a törvényhez például. Hogy viszonyul a hívő a bűnhöz? Ezt mind tárgyalja a Római levél. Nem lehet csak egy-egy részt tárgyalni és a többi lapot kitépni a Bibliából. Erről mind ír a Biblia.

Honnan van erőnk a megszentelődéshez? Honnan van erőnk arra, hogy ebben az új életben, ebben a megigazult életben járjunk? És mi a célja, hogy Isten megigazított bennünket? A megszentelődésnek célja van, és a másik, hogy a megigazultságunk biztos volta. Ez pedig a Római levél végén tárgyaljuk. Kell, hogy legyen üdvbizonyossága a hívőnek, mert ha ez nincs meg, akkor nem tud ebben az új életben járni. Tehát ezért mondom, hogy a megigazulás többet jelent, mint „csak” megigazulás, sokkal-sokkal több mindent jelent. Nézzük!

Róma 6,1–4.

1. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-é a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?

2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban?

3. Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az Ő halálába keresztelkedtünk meg?

4. Eltemettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Nemcsak új életet kaptunk, hanem egy új életben járjunk. Miután megszentelődöttünk, a Róma 3,21-ben mit olvastunk?

Róma 3,21.

21. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták.

Tehát törvény nélkül jelent meg. Ez egy zsidó embernek botrány volt, hiszen a zsidó hitnek, az ószövetségi hitnek az alapja teljesen a törvény volt. A törvény, az áldozatok, és a templom köré szerveződött az egész élete a zsidóknak, és akkor Pál apostol ilyet állított, hogy most törvény nélkül megjelent Isten igazsága. Ezzel egy vallásos ember nem nagyon tud mit kezdeni, nem csoda, hogy felmerülnek ilyen kérdések. Vagy nem beszélve a Róma levél 5,21-es igeverséről:

Róma 5,21.

21. Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Itt miről van szó? A korábbi bűnös életünkről van szó, a korábbi bűnös élete az embernek, a bűn uralkodott felette. A bűnös ember, az elveszett ember, a nem Krisztusban lévő ember a bűn hatalma alatt van. Elnyomott, és nem felszabadított. Ezért olvassuk a Kolosse levélben, „Aki megszabadított minket a sötétség birodalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába”. Tehát a megváltatlan ember a bűn hatalma alatt van, és ahogy uralkodott a korábbi természetünkben a bűn, „azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.” Tehát ahogy korábban uralkodott rajtunk a bűn, most úgy uralkodjon rajtunk a megigazulás. Felmerül itt a kérdés óhatatlanul, hogy akkor most mi van, megmaradjunk a bűnben? Mindig ettől félnek a vallásosok, nem prédikálnak a kegyelemről, mert úgy gondolják, hogy a kegyelem az embereket arra sarkallja, hogy bűnt kövessenek el. Nem! A kegyelem pontosan arra tanít bennünket, hogy megtagadván a hitetlenséget igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon. A Titus levélben olvassuk mindezt. Pontosán, hogy a bűn ellen az orvosság nem a törvény, hanem a kegyelem. Ennek ellenére a hívőknek a törvényt prédikálják mindenhol! Majd mindjárt Pál apostol részletezni fogja, hogy a törvény mit tesz az emberrel.

Tehát amikor tudjuk azt, hogy érdem nélkül Krisztus megszabadított bennünket, és az Ő természetét adta nekünk, és a mi bűnös természetünket igazzá tette, akkor ebben az új életben képesek vagyunk járni. Ez az, ami megváltoztatja az embereket, nem pedig a törvény! Ez a vezérlés már nem kívülről jön a kőtábláról, mert a kőtábla erőtlen ahhoz, hogy az embert megváltoztassa, ez már egy belülről, a Szent Szellem által, az újjászületett természet által vezérelt élet. Ez teszi képessé az embereket arra, hogy megváltozzanak. De természetesen ez nem automatikus. Mit ír a 21-es igevers? „Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által”. Tehát itt a két dolgot szembeállítja egymással. Azt mondja az Ige, eltemettünk Ővele a keresztség által a halálba – ez az újjászületés, amikor mi Krisztusba keresztkedünk, akkor Vele együtt meghalunk. És ahogy Krisztus meghalt, mert Ő valóban meghalt, ugyanúgy mi is meghaltunk Vele. Meghalt Vele az ő természetünk, és ahogy feltámadott, mi is Vele együtt feltámadtunk az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk.

Nézzük a további részeket! Itt nyilván nem a vízkeresztségről van szó, itt nagyon-nagyon sokan azt gondolják, hogy „az Ő halálában keresztkedtünk meg” azt jelenti. De ez nem a vízkeresztséget jelenti! Hadd hozzak még egy Igét, amit szintén Pál apostol mondott. A vízkeresztség nem ad üdvösséget, nem ad senkinek örök életet. Tudom, hogy ez némely keresztyének botránykő. Krisztus Testébe az újjászületés által kerülünk be, ez egy belső és nem egy külső dolog. A vízkeresztség ennek a fizikai demonstrációja, amikor odaszánjuk magunkat a Krisztusnak, de nézzük meg, mit mond az 1Korinthus 12,13:

1Korinthus 12,13.

13. Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy Testté keresztkedtünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Figyelj ide! Nem víz által! Még egyszer nagyon lassan olvasom, hogy megértsük! „Mert hiszen **egy Szellem által** mi mindnyájan egy Testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.”

Tehát itt az újjászületésről beszél a Biblia, és nem a vízkeresztségről! Ugyanis a vízkeresztséget azt bárki vehet, egy hitetlen embert is meg lehet keresztelni vízben, és emberek tömegei, százezrei, milliói sétálnak a világban úgy, hogy bemeztették őket vízbe, de az nem adott nekik üdvösséget. Miért? Mert ha nem az ő hitéből való volt, akkor az semmit nem ér. Hit által van az üdvösség! A vízkeresztség önmagában nem ér többet, mint akár egy körülmetélés vagy bármilyen üres vallásos cselekedet. Egy hitetlen embert is be lehet mártani a vízbe, attól nem lesz üdvössége. Nézzétek meg az ószövetségi embert! Keresztelő János mibe keresztelte a zsidókat, akik megtérni akartak? Bemeztette őket vízbe. Adott az nekik üdvösséget, attól volt üdvösségük? Nem! Az ő szövetségük a körülmetélés szövetsége volt, igaz? A mi szövetségünk pedig micsoda? A szívnek a szellemben való körülmetélése, az a mi szövetségünk! A vízkeresztség egy biblikus keresztség, és biztatok mindenkit, hogy tegye meg, ha elhatározta! Egyébként a korábbi időkben nem kereszteltek meg sok helyen fiatal hívőket, nem mártották mindjárt vízbe, hanem miután újjászülettek, tanították őket, és amikor elhatározták, hogy ők tényleg a krisztusi úton akarnak járni, akkor merítették be őket. Vannak ma is olyan keresztény gyülekezetek, akik addig nem merítik alá vízbe a hívőket, amíg nincs bennük teljes odaszántság, teljes eltökéltség a krisztusi életre, amíg nem hoztak egy ilyen döntést a belsőjükben.

Semmi köze az újjászületésnek és a vízkeresztségnek! Hallottam olyan üzenetet, hogy a vízkeresztség által kerülünk be a szövetségbe. Mondom, drága menyei Atyám, imádkoztam a drága testvérünkért, hogy Isten adjon világosságot! A vízkeresztség egy formális dolog, senkinek nem ad örök életet és senkinek nem ad üdvösséget. Én tudom, hogy ez sokakat fölháborít, de a fölháborodásuk közben jobb lenne, ha kinyitnák a Bibliájukat és abban hinnének, amit Isten mondott, nem pedig a vallásos hagyományokban, mert nagyon egyértelmű a Biblia ezzel kapcsolatban!

Tehát Jézus valóban meghalt, Jézus valóban feltámadott.

1Korintus 15,1–4.

1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,

Nézzük mi ez az Evangélium, amit Pál hirdetett:

2. Amely által üdvözültök is, ha megőzitek, aminémű beszéddel hirdetem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

Erről szól az Evangélium. Mitől lettek hívővé? Attól, hogy hittek a páli Evangéliumnak, hogy hittek abban, amit Pál apostol prédikált. Ez ugyanolyan, mint a magvető története, amikor elvetik a jó magot az ember szívébe. Ha jó talajba kerül az a jó mag, megfog és az a jó mag gyümölcsöt fog teremni. Erről szól az újjászületés azért, mert tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse azokat, akik hisznek, tartsa meg a hívőket – írja a korinthusi levél. A hit hallásból van, a hallás pedig az Igéből. Az üdvösség pedig hit által van kegyelemből, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. A vallásos cselekedetek nem mentik meg az embert, sem a külsőségek. Ez a mi testi feltámadásunknak is a biztosítéka, hogy Jézus meghalt és feltámadt, el vagyunk pecsételve az ígéret szellemével, Isten elpecsételt bennünket. Mi a pecsét? Zálognak is nevezik.

Tehát, ha Krisztus feltámadt a halálból, akkor nekünk is van reménységünk. Azt mondja Pál: „Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló az mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is.” Ez a hitünk alapja, ezen áll és bukik minden.

Menjünk tovább a Róma levél 6. fejezet 6-os versétől:

Róma 6,6–12.

6. Tudván azt, hogy a mi ó emberünk Ővele megfeszítettett, hogy megsemmisüljön a bűnnek a teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek;

7. Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól.

Mit jelent az, hogy van hatalmad a bűn fölött? Neked van hatalmad! Eddig a bűn uralkodott rajtad, most képes vagy Isten Szelleme által, mint új teremtés, új ember arra, hogy a bűn fölött uralkodj. Hogy hogyan és miképpen, ezt mindjárt fogjuk nézni. Ezután ne szolgáljunk a bűnnek! Ne legyünk a bűn szolgái!

8. Hogyha pedig meghaltunk a Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele.

Tehát egyedül nem tudod megtenni, mert ha egyedül akarsz megküzdeni a dolgokkal, veszíteni fogsz! De mi Krisztusban vagyunk, Ővele tudunk győztes életet élni, Őbenne tudunk győztesen élni.

9. Tudván, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik,

10. Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él.

11. Ezenképpen tekintsétek magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Tehát igaz vagy, megigazultál Krisztus előtt, igaz vagy Isten szemében, bármikor odamehetsz az Atya jelenlétebe.

12. Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjétek annak az ő kívánságaiban;

Ezek figyelmeztetések. Arról beszél a Biblia, hogyan járunk ebben az új életben, hogy a megszentelt élet mit jelent a hívő számára. A megigazított élet az, hogy növekedjünk Őbenne. Tehát a megszentelődés az újjászületéssel kezdődik, Krisztus a saját jellemére formálja át a hívőt. Meddig tart ez, mit gondoltok? Csak addig, amíg itt a földön élünk ebben a testben, tovább nem. Mindenki, aki azt mondja, hogy ő már elérte, ő már fölnövekedett, neki már nincs hová növekednie, akkor csak egy nagyképű, dicsekvő emberrel találkozta, aki ilyet mondott. Egyikünk sem érte még el, egyikünk sincs még azon a szinten. Mi ennek a folyamatnak a vége? A megdicsőülés!

Mit jelent az? Amikor hazamegyünk az Atya dicsőségébe, ott van a vége! Tehát a bűnös természet, amikor az ember a saját kívánságainak szolgája. A hústesti embert az jellemzi, hogy folyamatosan a kívánságait, az ösztöneit, vágyait hajtja és követi. Ezt teszik a bűnösök is. Ezt jelenti, amikor az embert hajtja a saját kívánsága. Ezt a Jakab levél is megfogalmazza, hogy a kívánság megfogván bűn szült, a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. Tehát egy haldokló önkényűrnak adjuk meg magunkat, amikor a hústest kívánságainak engedünk. Bizony meg kell feszíteni a hústest kívánságait, és ezt nem fogja helyetted megtenni Isten. Sokan hozzák ilyenkor a Filippi 1,6-ot, hogy aki elkezdte bennünk a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézus napjáig. Igen, de ez a te engedélyed nélkül nem fog menni. A te közreműködésed nélkül a Szent Szellem nem fogja megtenni.

Sokan úgy gondolják, hívő keresztények, hogy újjászületünk, hátradőlünk a fotelben, nem csinálunk semmit és majd Isten Szelleme elvégzi helyettünk. Nem, barátom, Isten Szelleme együtt munkál veled, és Ő nem lépi át soha a te szabad akaratodat. Tehát ahhoz, hogy Isten Szelleme tudjon munkálkodni bennünk, hívőkben, ahhoz a mi együttműködésünkre van szükség. A Szent Szellem ezt nem fogja megtenni csak úgy magától. Sokan ezt hirdették. Újjászülettem, igaz vagyok Isten előtt! Ezt fújja már évtizedek óta, de még semmit nem növekedett. Majd mindjárt fog erről beszélni a Római levél, hogy növekednünk kell és nem szabad itt megállnunk, mert Istennek az a célja, hogy miután megigazított bennünket, gyümölcsöt teremjünk.

Ha te elültetsz egy magot, vagy elültetsz egy fát, akkor mi a célod? Ültetsz egy fát és ott ugrálsz körülötte, hogy jaj, de jó, ültettem egy fát? Csak valamit elvársz attól a fától, amit elültettél, nem? Persze türelmes vagy vele, mert nem fog azon a héten gyümölcsöt teremni, lehet, hogy öt vagy tíz évet kell rá várni. De elvárhatod jogosan a termést, ha elültettél valamit? Természetesen! Hiszen azért ültetted el a kis növényedet a kertben, hogy azon termés legyen.

Isten is elvetette belénk a jó magot és nem azért, hogy most örüljünk, hogy van bennünk egy jó mag. Hú, de jó nekünk, most mi mennyire megigazultak vagyunk! Közben prűszkölünk mindenkire, mindenkit szidunk, és mindenkit lecsecsemőzünk. Senki nem érte még el, senki nem dicsekedhet! Írja a Biblia, hogy Isten a kevélyeket meg fogja alázni. Nem szabad, hogy kevélykedjünk, mert mindannyian Isten kegyelméből kaptuk az örök életünket. Növekedni kell, és ez a növekedési folyamat ez mindenkinél más. Van, aki gyorsabban növekszik, van, aki lassabban, de az a lényeg, hogy növekedjünk és fejlődjünk. Ha hallgatjuk az Igét, ez egy jó mag, és ha ezt a magot befogadjuk, és tápláljuk, locsolgatjuk, akkor bizony változást fog hozni az életünkben.

A világon egyetlen olyan könyv sincs, mint a Szentírás, mint a Biblia. Mert az Isten Igéje élő és ható. Képes olyan folyamatokat elindítani az emberben, amit semmi más nem tud megtenni. Emberek életét, nemzetek életét változtatta meg, az egész világot megváltoztatta, amikor Luther felfedezte, hogy mit adott nekünk Isten. Ez egy csodálatos dolog!

Róma 6,12–23.

12. Ne engedjétek a bűnt uralkodni a ti halandó testetekben, ne is engedelmeskedjétek annak az Ő kívánságaiban:

13. Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.

Ki fogja ezt megtenni? Erről beszéltem, itt írja az Írás. Ezt nem Isten fogja megtenni csak úgy magától benned. Majd csak ülök és növekszek. Néhányan ezt prédikálják, ezt hirdetik, hogy ehhez se odaszánás, se engedelmeskedés nem kell, semmit az égvilágon nem kell tenni. Ez a lusta keresztyén hozzáállása. Nem, a keresztyén élet az egy nagyon-nagyon aktív élet. Van egy rész, amit nekünk meg kell tenni, hogy tudjuk növekedni. Megvan ennek az oka, hogy miért.

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Tehát a kegyelem azt jelenti, hogy nincs hatalma a bűnnek fölöttem. Nem a bűn uralkodik rajtam! Nekem megvan Isten ereje által és neked is, hogy uralkodjunk a hústest kívánságai fölött.

15. Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.

Mit mond Pál apostol? Távol legyen! Ez nem azt jelenti, hogy nem fogsz vétkezni. Ez nem azt jelenti, hogy mindannyian nem vétkezünk. Ha bármi rosszat gondolok bárkiről, máris vétkeztem. Tehát nem azt jelenti a hívó élet, hogy senki nem fog vétkezni soha többet. Hanem azt, hogy a kegyelem alatt vagyunk, élő kapcsolatunk van Istennel, és a Szent Szellem által vezéreltek vagyunk.

16. Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálakul az engedelmességre, annak vagytok szolgálói, akinek engedelmeskedtek; vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmességnek, ami megigazulásra vezet?

Itt a bűnösökről van szó. Aki már újjászületett, az általment a halálból az életre. De amíg a bűnt szolgálják, a bűn hatalma alatt lévő emberhalálra, az Istentől való örök elválasztottságra van ítélve. Akik pedig engedelmeskednek a megigazulásnak, engedelmeskednek Isten Igéjének, azok pedig örök életre. Itt Pál apostol – ezt úgy hívják, hogy doxológia – fölkiált, hogy imádság, imádás!

17. De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek annak a tanításnak, amelyre adattatok.

Mitől történt ez meg? Attól, mert megkeresztelték őket vízben? Nem! A szívetek által. Tehát a szív, a benső által. A döntés hol születik meg? Mindig az embernek az elméjében születik meg. Az elménkkel eldönthetjük, hogy engedelmeskedünk az Igének és befogadjuk az Igét vagy visszautasítjuk.

Nagyon sokszor evangelizálunk, és még fogunk is, hála Istennek. Mindig elcsodálkoztam, hogy ott ül a teremben x mennyiségű ember és egyiket megérinti az Ige, a másikat meg nem. Imádkozunk az egyikért, befogadja az Igét, meggyógyul, a másik meg teljesen passzív. Ugyanazt hallotta, ugyanott volt, akkor mitől függ ez? Nyilván a szívének az állapotától, hogy mennyire nyitott arra. Isten senkit nem fog erőszakkal rávenni, hogy elfogadja Őt. Ez mindenkinek a saját döntése, hogy elfogadja-e.

18. Felszabadulván pedig a bűn alól, a megigazultság szolgálivá lettetek.

19. Emberi módon szólok a ti testetek erőtlensége miatt. Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgálíul a hamisságra, azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálíul az igazságnak a szentségre.

20. Mert mikor a bűn szolgálí voltatok, el voltatok különítve az igazságtól.

Látjátok, hogy egymást kölcsönösen kizáró állapot az, hogy a bűnt szolgálja valaki, vagy az igazságot szolgálja. Amikor újjászületett, akkor ott van Isten bizonyossága.

Mit mond Isten? Szerettem az igazságot, gyűlöltem a hamisságot. Tehát Isten gyűlöli a hamisságot. Amikor Isten természete kerül belénk, akkor természetes, hogy elítéljük a gonoszt ott legeslegbelül a szívünkben. Mert amikor a bűn szolgálí voltatok, el voltatok különítve az igazságtól. Tehát nem volt igazságérzet és megalkuszik olyankor az ember olyan dolgokkal, amik hamisságok. Belefér sok minden, amíg az ember újjá nem születik, amíg föl nem növekedett a Krisztusban. Ugye, mondja a világ, hogy hát nem számít egy kis hazugság. Egy kicsit csalunk, egy kicsit lopunk, nem számít, belefér. A világ így gondolkodik. De egy hívő kereszténynek meg kell változtatnia az elméjét!

21. Hát micsoda gyümölcsét vettétek akkor azoknak, amiket most szégyenletek? mert azoknak a vége halál.

22. Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálivá lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a szentségre, a vége pedig örök élet.

Összehasonlítja a kétfajta életet. Megvan a gyümölcsötök a szentségre. Mit értünk a szentség alatt? A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített. Tehát egy Isten számára elkülönített élet, egy szent élet. A mi életünk ilyen kell, hogy legyen. Isten kihívott bennünket, elválasztott bennünket a világtól, szentté tett bennünket, elkülönített bennünket és ebben a szent életben kell, hogy növekedjünk, fejlődjünk.

Nem vallásosságról beszélek, nem a cselekedetekből való megigazulásról beszélek, mert ez nem üdvösség kérdése. Az üdvösséged már megvan. Hanem Isten igenis elvárja azt, hogy egy hívő növekedjen, és ez meglátszódjék az életén. Isten Izraelt miért hívta el? Azt mondta nekik, hogy a népek világosságává tettelek titeket. De nem tudtak megfelelni ennek, olyanok akartak lenni, mint a többi nép. Nem tudták betölteni az elhívásukat ezen a területen. És akkor itt van a 23-as vers, amit önálló szakaszként szoktak külön idézni.

23. Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.

Ez az utolsó, a 23-as vers az előző kettőre utal vissza, összehasonlítja a kettőt. A bűnös életnek, az Isten nélkül való életnek, a bűnös természetnek a zsoldja a halál. Az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban. Gyakorlatilag összefoglalja és ezt a két dolgot summázza itt a 6. rész végén. Azt mondja, hogy a bűn eredménye a halál. Itt a Róma 7,1–6-ban háromszor is megismétli Pál apostol.

Tehát nagyon fontos, hogy a bűn eredménye egyenlő a halállal! A hívők felszabadultak a bűn alól, az pedig az örök élet. Ezt summázza a 23-as vers és nem azt, hogy ha valaki bűnt követ el, akkor meg fog halni. Ez egy elég érdekes értelmezés, nem ezt írja itt a Biblia egyáltalán. Értelmezhetetlen lenne ez így önmagában, ha az előző szakaszokat nem olvassuk el.

Nézzük meg a 7. fejezetet, a 7-es verstől Pál apostol már egyes szám első személyben beszél és a saját tapasztalatára hivatkozik. De olvassuk, hogy mi van addig.

Róma 7,1–19.

1. Avagy nem tudjátok-e atyámfiak, mert törvény ismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él?

Itt Pál bemutatja a törvényt.

2. Mert a férjes asszony, míg él a férj, hozzá van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól.

3. Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgyszólván nem lesz parázna, ha más férfihoz megy.

Ez egy nagyon érdekes dolog, ahogy itt elmagyarázza. Látszólag itt a házasságról van szó. A házasságon keresztül magyarázza el az embereknek, hogy mi ugyanúgy föl szabadultunk a mózesi törvények alól, mert meghaltunk a Krisztussal. Meghaltunk, nem vagyunk a törvény alatt. Jézus betöltötte a törvényt. Jézus magára vette a bűneinket. Jézus eljött emberi testben, de az Ő teste nem volt bűnös. Éppen ezért be tudta tölteni a törvény követeléseit. Ő betöltötte a törvényt. Ezért mondta, hogy egy ióta sem fog elveszni a törvényből, amíg az be nem teljesedik, be nem töltetik. Mikor töltetett ez be? Amikor Jézus meghalt a kereszten, akkor Jézus betöltötte, mert benne nem volt bűn. Ő volt az egyetlen ember, aki be tudta tölteni a törvényt.

Ezért lehettünk mi is a mózesi törvény nélkülivé, mert Jézussal meghaltunk a törvénynek. Nem vagyunk a mózesi törvények alatt. Már nem köt minket a törvény. Miért? Mert meghaltunk. Úgy, mint egy férjes asszony, akinek meghal a férje, onnantól kezdve férjhez mehet még egyszer, mert hiszen megözvegyült. De amíg él a férje, azt mondja az Írás, hogy addig paráznának mondatik. Tehát itt így magyarázza el.

4. Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Milyen csodálatos dolog! Nem a Tízparancsolatot kell betartanod, mert nem tudod betartani úgysem. A zsidók sokkal jobbak voltak, mint te, de ők sem tudták betartani. Még mindig vannak, akik próbálkoznak, még mindig vannak, akik nem adták föl és úgy gondolják, hogy majd ők, ha igazul cselekszenek a törvény által, akkor majd valahogy átcúsúznak a lécen. Nem, nem tudod átugrani a lécet! Isten olyan magasra tette, hogy azt csak egy ember tudta átugrani, Jézus. És tudod, amikor Jézus átugrotta, akkor vitt minket is magával. Együtt ugrottuk át ezt a lécet. Ez így működik, egyedül nem megy. Úgyszólván jobb, ha az ilyen önmegváltó emberek abbahagyják a saját erőlködéseiket, mert nem jutnak sehova vele. Se te, se én, sem senki más.

Hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Megint itt van ez a gyümölcstermés. Hát nem adja fel az Ige, látjátok? Megint csak arról beszél, hogy teremjünk gyümölcsöt. Isten akarja a gyümölcsöt, Isten elvárja a gyümölcsöt. Ha egy megszületett gyerek ugyanolyan még húsz év múlva is, mint amikor megszületett és semmit nem növekedett, ugyanazokat teszi, amiket addig tett, akkor növekedett? Nem. Ugyanez a helyzet, amikor Isten elvárja, hogy tényleg növekedjünk. A növekedésünk miben mutatkozik meg? A cselekedeteinkben. Meg fognak változni dolgok. A gyermekhez illő dolgokat elhagyjuk, mondja Pál. Miért? Mert közben növekedünk, mert Isten Szelleme által mindannyian növekedésre vagyunk ítélve.

Persze, ha hagyod magad, ellenállhatsz ennek, járhatsz továbbra is a hústest kívánságaiban, uralhat továbbra is a hústest. Senki nem fogja megtiltani neked. De erről majd megint lesz szó egyszer, hogy azért szeretnénk jutalmakat is Istentől. Amikor Krisztus elé fogunk állni, akkor nem az üdvösségünk miatt fogunk odaállni. Hallottam valakitől, hogy annyi bűnt követett el, hogy nem tud megállni Krisztus előtt. Krisztus előtt minden hívő meg tud állni, mert minden hívő igazán tétetett. Aztán hogy mi lesz a jutalma, hogy mit fog neki mondani az Úr, az meg már nem a mi kompetenciánk, majd azt Ő meg fogja ítélni.

Bizony a cselekedeteinkkel, a gyümölcseinkkel örök jutalmakat fogunk szerezni. Mik ezek a jutalmak? Ne tudom, mert Isten nem kötötte az orrunkra. De ha Istentől van, akkor biztos valami nagyon jó dolog lehet!

5. Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálra;

6. Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, ami fogva tartott bennünket; hogy szolgáljunk a Szellemnek újságában és nem a betű óságában.

Még mindig vissza akarják az embereket rángatni a törvényhez. Pál apostol azt mondta, hogy bolond galatabeliek. Egyszerűen lebolondozta őket. Most visszamentek oda, ahonnan kijöttetek?

Visszamentek a törvényhez? Oda, ami nem volt képes megigazítani benneteket? Azt mondja: Ki babonázott meg benneteket? Ezt kérdezte a galáciaiaktól. Nem, nem vagyunk a mózesi törvények alatt! Ezt meg kell érteni! Új szövetségünk van. Miért, mi baj van a törvénnyel? Azzal semmi, de veled annál több, meg velem, mert nem tudjuk a törvényt megtartani. Tehát a törvény jó, a törvény tökéletes, de a törvényt az ember nem képes megtartani.

Hálát adunk Istennek, hogy most már nem a betű óságában szolgáljuk az Urat, hanem belülről. Nem külső vezérlésűek vagyunk, hanem belső vezérlésűek lettünk, mert Isten Szelleme lakik bennünk.

7. Mit mondunk tehát? A törvény bűn-é? Távol legyen! Sőt, inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánd.

Persze, hogy felmerül a kérdés ilyen kijelentések után. Most akkor rossz a törvény, vagy bűn a törvény? Távol legyen! A törvény tökéletes. Az a baj, hogy túl tökéletes. Annyira tökéletes, hogy egyetlen tökéletlen ember sincs, aki azt be tudja tartani.

8. De a parancsolat által a bűn alkalmat vett, és nemzett bennem minden kívánságot; ugyanis törvény nélkül holt a bűn.

Ez nagyon érdekes, a törvény bűnt nemz. Nem a törvénnyel van a probléma, azt mondja Pál apostol. De a tiltással mi a helyzet? A tiltás mindig az emberben fölgerjeszti a kíváncsiságot. Ha azt mondom, hogy ne nézz be oda a függöny mögé, mert ott egy olyan dolog van, amit te nem láthatsz. Mi jár az eszedben? Mi lehet az, amit én ott nem láthatok? Csak be kéne oda néznie! Mondok egy másikat: Ne gondolj a piros elefántra! Mi jár most a fejedben? A piros elefánt, igaz?

A törvény pontosan ezt teszi velünk, hogy fölgerjed az ember, hogy miért nem tehetem meg én azt? Olyan jónak tűnik pedig! Ezt teszi a törvény.

9. Én pedig éltem egykor a törvény nélkül, de ama parancsolat eljövételével felelevenedett a bűn,

Tehát törvény nélkül élt, ugyanazt csinálta, mint a törvény alatt. Ahogy jött a törvény, megtudta, hogy rossz, de akkor is megtette, csak utána még lelkiismeret furdalása is lett. Itt Pál apostol már magáról beszél.

10. Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van.

11. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa.

Itt a 12-es igevers világosan elmondja, hogy nem a törvénnyel van a probléma.

12. Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.

Ezt is sokan ki szokták venni a Bibliából. Azt mondják, hogy a törvény szent és jó. Hallottunk ilyen üzeneteket mi is drága szeretett testvéreinktől. A törvény jó és igaz, akkor most prédikáljuk a törvényt! Ezt tartsd meg, azt tartsd meg, és az Ésaíasból előhozták, hogy ha a ti bűneitek skarlát-pirosak, meg gyűlölöm az ünneplést meg a bűnt együtt. És akkor leforráztak bennünket egy olyan felemelő üzenettel, hogy mindenki jól kárhoztatva érezte magát.

Nem, nem erről szól a dolog! De tényleg a törvénnyel nincs semmi probléma, az jó. Csak mi nem vagyunk most már a törvény alatt, hanem a Szellem újságában vagyunk és nem a betű óságában. Előtte írta az Írás.

13. Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen! Hanem a bűn, hogy kitűnjék a bűn volta, a jó által munkálja a halált, hogy a bűn még inkább bűnné legyen a parancsolat által.

14. Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

A törvény szellemi, de én testi vagyok. A testi és a szellemi egymásnak feszülése, ez okozza a feszültséget még mind a mai napig a hívőben, meg a pogányban is, meg a zsidóban is, meg az újjászületett, meg az újjászületetlen emberben is.

15. Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem.

Tehát nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. Hányszor volt az, amikor az ember olyan dolgot tett, vagy olyan dolog jött ki a száján, amit nem akart, de mégis kijött. De éppen ez a hívő embernek a munkája, hogy az újjászületett szelleme és a meg nem újított elméje, a testnek a

kívánságai, hogy azok összhangba kerüljenek. Az Isten természetével összhangba hozni a gondolatainkat, az érzelmeinket, az akaratainkat, a kívánságainkat és a Szellem által leöldökölni ezeket.

16. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó.

17. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.

18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

Látjátok, hogy a testről van szó. Az ember újjászületett szelleme és a teste meg a lelke egymás ellen harcolnak. Ez a harc ott van bennünk, mind a mai napig. Újjá vagyunk születve, Istenhez tartozunk, bennünk van Isten ereje, de van egy hústesti természetünk. Mert a testünk még nincs megváltva, még mindig ebben a fizikai, romlott, halandó testben vagyunk, amely a bűn miatt megromlott, Ádám bűne miatt. A testünk még mindig egy romlandó test. Az értelmünk, az érzelmünk és az akarataink pedig folyamatosan változik. Nem fog megváltozni egyik napról a másikra.

Mondjuk, ha valaki újjászületett, de előtte alkoholista volt, ivott naponta húszt sört, akkor, miután újjászületett is, másnap a teste visít a húszt sörért. Nem változik meg azonnal! Van egy szükséges idő! Van egy érési folyamat és Isten türelmes velünk. Ahogy te türelmes vagy a gyermekeddel, amikor megszületik, nem várod el tőle, hogy tegye tisztába magát. Még azt sem várod el, hogy megetesse saját magát, hanem gondoskodásra szorul. Ugyanígy van egy növekedési folyamat a Krisztus Testében is. Ettől még egy új teremtés vagy, Isten szeret téged, Isten gyermeke vagy. Sőt, Istennek az örököse is vagy. Mi még nem vagyunk alkalmasak arra, hogy felnőttként viselkedjünk.

19. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.

A hústest kívánsága képes legyőzni az embert, képes legyőzni a keresztényt, a meg nem újított gondolkodásmód képes olyan dologra sarkallni, amit a pogányok cselekszenek, gyakorlatilag nincs különbség.

Róma 7,21–25.

21. Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a rossz áll közel hozzám.

Látod, ha Pál apostol ezzel küszködött, akkor nekünk is megvan ez a küzdelmünk. Minden hívőnek és minden kereszténynek megvan ez a küzdelme.

22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

Az ember szelleme és a törvény ugyanaz. Amit a kőtábla mond, ugyanazt mondja az újjászületett szellemem is. Pontosan ugyanazt mondja. De eldönthetem az elmémben. A gondolataink, az elménk két tűz között vannak. Egyrészt a hústest kívánsága, amit kíván a test, másrészt az újjászületett szellemünk. Az az újjászületett szellemünk azt mondja, hogy ne tedd, ez nem Isten szerint való, ez nem lesz jó neked, nem ezt kellene tenni. A hústest azt mondja, de úgy kívánom még azt a tizedik sört mindig! Hol fog eldőlni, hogy merre billen a mérleg? Az elménkben fog eldőlni! Az akaratainkban!

Látjátok, hogy bennünk van Isten Szelleme, de nem Ő fogja megtenni helyettünk. A döntést mi hozzuk. A döntés a mi elménkben történik, a mi lelki részünkben. Ezért kell nekünk odaszánni magunkat. Igen, ilyenkor visít a hústest. Biztos van, aki már próbált fogyókúrázni. Mennyire tud visítani a tested, amikor nem adsz neki megfelelően enni, mint amennyit korábban kapott! Nagyon tud reklamálni. Ilyenkor ellene kell állni! Aztán ha nem sikerül, akkor éjszaka kirámoled a hűtőt.

23. De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban.

Most Pál apostol egy ilyen nyomorult helyzetben volt! Ez az, amiről beszéltem, ez az a konfliktushelyzet, mert ott dül állandóan ez a harc a belső ember, a szellemünk, a lelkünk és a testünk között. A 24-es versben Pál apostol fölkiált:

24. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből?

Itt jön a megoldás a következő igeversben. Látjátok, hogy az ember erőfeszítése ennyi, amennyit Pál apostol eddig leírt. Megy a huzavona, hogy tegyem, vagy ne tegyem, a jót akarom csinálni, de mégis a rosszat teszem. Na, most akkor ki fog itt győzni? Itt van a 25-ös igeversben:

25. Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgállok.

Itt van, ha egyedül harcolsz, akkor veszíteni fogsz. Miért? Mert az új természet szereti az igazságot, ezért küzd a gonoszság ellen. Ha egyedül harcolunk, akkor veszíteni fogunk! Ki szabadít meg? Itt a válasz, Jézus Krisztus! Krisztussal együtt tudjuk csak legyőzni. Ő ad nekünk erőt, az Ő Szelleme ad nekünk erőt. Ilyen szomorú az ember helyzete, amikor egyedül kell megállni. Na, de itt jön a felszabadító rész, a 8. fejezetben.

Róma 8,1–4.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

Itt a megoldás! Ez a vers visszautal az előzőkre. Azt írja, hogy nincs azért immár kárhoztatásunk! Nincs ítéletünk! Miért? Mert Szellem szerint járunk, akik a Jézus Krisztusban vannak.

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

Kétfajta élet van. Az egyik a bűn és a halál szellemi törvénye, amely alá Ádám miatt került minden ember. A másik pedig a Jézus Krisztusban való élet szellemének a törvénye. Itt kétfajta szellemi törvény van, és minket Jézus Krisztus megszabadított a bűn és a halál szellemi törvényétől. Így még ha vétkezünk is, van szószólónk az Atyánál, az ember Jézus Krisztus. Nem azért cselekszik a legtöbb keresztény bűnt, mert bűnt akar cselekedni, hanem egyszerűen a felnövekedési állapotunk még ott tart, ahol tart.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben.

Ez az, amiért az előbb beszéltem, hogy Jézus emberré lett. Jézusnak ugyanolyan teste volt, mint mindannyiunknak, kivéve, hogy nem volt benne bűn, ezért Ő kárhoztatta a bűnt. Ő elrendezte a bűn problémáját. Mit olvastunk az előbb? Vele együtt meghaltunk a bűnnek és vele együtt feltámadtunk az örök életre.

4. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

Itt, a 8. fejezetben Pál leírja nekünk a munkálkodó Szent Szellem szolgálatát. Felmerül a kérdés, hogy most kudarc vagy győzelem? Itt írja le nekünk Pál apostol, hogy mit tesz a Szent Szellem. A Római levélben 8,2. az az igevers, ahol másodszor fordul elő a Szent Szellem és a Róma 8,17-től pedig tizennyolc alkalommal az egész 16. fejezet végéig. Először a Róma 5,5-ben olvashatjuk, hogy kitöltött Istennek a szerelme a mi szívünkbe a Szent Szellem által. Itt a kardia, már beszéltünk róla. Az 1Korinthus 6,17-tel egyenlő ez az Ige. Ott is megemlíti Pál apostol, hogy aki az Úrral egyesül, az egy Szellem Ővele. Itt a pneuma szó szerepel, hogy aki az Úrral egyesül, egy Szellem Ővele. A Róma 8,3 a Revideált Új fordítás szerint így szól:

Róma 8,3. RÚF

3. Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor bűnért való áldozatként tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben.

Ezért nincs nekünk immár semmi kárhoztatásunk! Egy kereszténynek nincs ítélete! Mi már Krisztusban a kereszten megítélttünk. Vele együtt megítélttünk. Vele együtt meghaltunk, feltámadtunk és igaznak találtattunk. Tehát neki nem volt bűnös teste, a bűn nem uralkodott rajta, ezért mondtak ki fölötte kárhoztató ítéletet. Célja, hogy a törvény beteljesüljön rajta és ez be is teljesült. A krisztusi növekedés a Szent Szellem irányításával valósul meg a hívő életében. De ez nem automatikusan működik! Nekünk kell együtt munkálkodni a Szent Szellemmel. A hívő, aki megadja magát a hústestnek, az ugyanúgy viselkedik, mint a hitetlen. Az 1Korinthus 3-ban olvassuk, amikor Pál azt mondja, hogy ti még testiek vagytok, amikor személyválogatás van köztetek, hogy én a Pálé vagyok, én az Apollósé, akkor nem testiek vagytok-é? Mert az kérdi Pál, hogy hát kicsoda Pál és kicsoda Apollós? Nem csak szolgák tiérettetek? A személyválogatás testiség, csecsemőkor. Annyira

világos az Ige! Aki tehát megadja magát a hústestnek, az ugyanúgy viselkedik, mint a hitetlen. Nem kell követni a test bűnös vágyait, hanem a Szent Szellem által meg kell öldökölni.

Róma 8,5–39.

5. Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Szellem szerint valók pedig a Szellem dolgaira.

6. Mert a testnek gondolata halál; a Szellem gondolata pedig élet és békeség.

7. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.

8. Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.

Nem azt jelenti, hogy Isten nem szeret minket, hanem a hústestünk cselekedetei nem kedvesek előtte. Világosan beszél erről a Biblia. Aki azt mondja, hogy nem számít, hogy mit teszünk, nem számít, hogy mit csinálunk, az téved. De számít, igenis, hogy számít. Nem az örök életünk miatt és nem azért, hogy most képmutatáskodjunk, hanem igen, föl kell nőni és ezeknek a cselekedeteknek a szívünkben kell jönniük, a hitünkben kell fakadniuk.

9. Ti azonban nem test, hanem Szellem szerint éltek, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.

Látjátok, hogy nincs szövetsége Istennel. Ha valaki csak vízkeresztiséget vesz, akkor nincsen benne Isten Szelleme. Hogyan kerül az belénk? Úgy, ha újjászületünk. Amikor egyé válik Isten Szelleme és az én szellemem, vagy az elveszett szelleme egyé válik Istennel, akkor születik egy új teremtés. Ez nem a külső formalitások miatt van. Nem azért, mert beiratkozott valamelyik egyházba. Nem erről szól a történet, hanem arról, hogy egyé váltunk a Krisztussal, krisztusivá váltunk. Nagyon jól írja itt az Írás.

10. Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a Szellem azonban életet ad annak a megigazultság miatt.

Olvastam egy kommentárt, ahol azt írja az illető, hogy itt a föltámaszról van szó. Egyáltalán nem, mert jóllehet a test holt a bűn miatt, de a Szellem azonban életet ad annak. Itt élőkről beszél, olyan emberekről, akik élnek még. Mit tesz a bennünk levő Szellem? Életet ad a testünknek a megigazulás miatt. Kóstolgasd ezt az Igét, ha szeretnél meggyógyulni, ha szeretnéd azt, hogy a tested megújuljon, hogy a sejtjeid megújuljanak! Ezt az Igét kóstolgasd addig, amíg teljesen el nem hiszed. Isten Szelleme tábor jár bennünk. Isten Szelleme megújítja a bensőnket, életet ad a bensőnknak. Így tudunk meggyógyulni! Amikor a hitünkkel fölszabadítjuk Isten munkáját, Isten erejét bennünk, akkor tud jönni a gyógyulás egy másodperc alatt, egy szempillantásban. Nem kell, hogy az egy hosszú folyamat legyen, csak egyszerűen tényleg látnunk kell. A hit tényleg egy látás, egy kép, ami neked megvan, és azt a képet meg kell ragadni és nem szabad elengedni. Te gyógyult vagy a Krisztus sebeiben! Mert a benned levő Szent Szellem életet ad a te halandó testednek! Minden sejtnek, minden porcikádnak. Ez a leghatalmasabb kijelentés itt, ami a gyógyulással kapcsolatos.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Látjátok, hogy itt *élő* emberekről beszél, nem halottakról. Élő emberekről, akiknek halandó testük van. A benne levő Szent Szellem életet ad a sejtjeinek és minden porcikájának.

12. Annakokáért atyámfiai, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk:

13. Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a Szellem által megöldöklitek, éltek.

Hálát adunk Istennek!

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

Felnőtt. Ezt mondja a görög, hogy hüosz, ami azt jelenti, hogy felnőtt. Miért felnőtt? Mert vezeti a Szellem.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Nézzétek meg, hogy mit mond a 16-os versben:

16. Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Itt az a görög szó van, hogy teknon. A különbséget nem fedezzük fel a két vers között. Kik azok, akik felnőttek? Akik fiak! Azok felnőttek, akiket vezet az Isten Szelleme. Azok, akik hagyják, hogy Isten Szelleme vezesse őket. Kik azok, akik még csak csecsemők? Akiket még nem vezet a Szent Szellem, mert csecsemők. Ettől függetlenül még örökös, örvendezhet annak, hogy ő megigazult, mert az Ábrahám is megigazult. De ha még semmit nem növekedtél, akkor még mindig csecsemő vagy. Örökös vagy ugyan, de tud-e egy gyermek az örökségével valamit kezdeni? Semmit az égvilágon nem tud! Ezért kell felnőnünk, hogy mindazt az örökséget, ami Krisztus Jézusban a miénk, tudjuk birtokolni, tudjuk élvezni, hiszen Isten azért adta! Ezért fontos az, hogy nem állunk meg ott, hogy újjászületettünk, nem állunk meg ott, hogy megigazultak vagyunk, persze ehhez semmi kétség nem fér, hanem föl kell növekednünk ebben a megigazultságban.

A megszentelődésnek mi a célja? Mondtam már az elején, hogy az örökségünket tudjuk birtokolni. Ez a célja, hogy Isten fiaivá váljunk, akiket vezet Isten Szelleme, mert hagyjuk, hogy vezessen bennünket. És ha Isten Szelleme vezet, akkor nem vezet a kudarcba, nem vezet a betegségbe, nem vezet rossz helyekre.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Nyilván lesznek kihívásaink az életben. Jézus nem váltott meg bennünket az üldözések alól. Jézus nem váltott meg az alól, hogy gonosz szavakat csácsogjanak ellenünk. Ez alól nem lettünk megváltva. Tehát igenis Krisztusban van, hogy üldözéseket kell elszenvedni. Erről van szó! Nem a betegségtől való szenvedésről beszél itt a Biblia.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

Az előző összefoglalása az örökséggel kapcsolatban. Mivel állítja szembe? A szenvedés pillanatnyi, a dicsőség pedig örök. A 2Korinthus 4,17. ugyanezt mondja, hogy mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk. Látjátok, hogy ugyanezt hozza itt Pál apostol, hogy a szenvedés pillanatnyi. Tehát addig tart, amíg a földön vagyunk, de a dicsőség, ami megadatik nekünk, ami megjelenik nekünk, örök lesz.

19. Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.

20. Mert a teremtett világ hiábavalóság alá vettetett; nem önként, hanem azért, aki az alá vetette.

Az 1Mózes 3-ban mit mondott Isten, amikor Ádám elbukott? Átkozott legyen a föld temiattad! Emiatt van, hogy a föld, a világ is nyög, és várja az Isten fiainak a megjelenését.

21. Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabságától az Isten fiainak dicsőséges szabadságára.

22. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt fohászkozik és vajúdik mind idáig.

23. Sőt, nemcsak ez, hanem maguk a Szellem zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászkoznak magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.

Tehát ebben a romlandó testben vagyunk, tudjuk, hogy Isten foglalót adott, a Szellem zsengejének a birtokosai vagyunk. Elpecsételt bennünket! Ez a halandó testünk egy halhatatlan testet fog kapni, amikor eljön az idők vége.

24. Mert reménység által tartattunk meg; a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli is azt?

25. Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, kitartással várjuk.

26. Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászokkal.

Itt arról beszél, hogy a Szellem által tudunk imádkozni, tudunk olyan dolgokat kérni, tudunk úgy sóhajtani, amire a Szellem vezet. Segít Isten bennünket abban, hogy úgy tudjunk imádkozni, ahogy az az Ő szíve szerint való.

27. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.

28. Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint elhívottak.

29. Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen az elsőszülött sok atyafi között.

30. Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította; akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

Itt van az elhívás, a megigazítás és a megdicsőítés.

31. Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?

32. Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?

Ez csodálatos, ha Isten mindent nekünk adott, az Ő tulajdon Fiának sem kedvezett, akkor mindent nekünk adott. Minden a miénk! Isten kedvezni akar nekünk!

33. Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít.

34. Kicsoda az, aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is érettünk:

35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?

Gyönyörűséges részek! Olvasgassátok ezt otthon és építsétek a szívetekbe mindannyian! Látjátok, hogy itt a felsorolásban nincsen egy betegség sem? Ez mind a hívő élet része, benne van a csomagban, a keresztény életben.

36. Amint meg van írva: Teéretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Óáltala, aki minket szeretett.

Így tekints magadra! Mondjad: Több mint győztes vagyok Óáltala!

38. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők,

39. Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ámen! Dicsőség legyen Istennek! Hálát adunk ezért a levélért, mert ez igazán megmelengeti a szívünket!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

